

117

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 1 lutego 1960 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Madohora” obszar lasu o powierzchni 113,92 ha wraz z wewnętrznymi drogami i liniami podziału powierzchniowego, położony w gromadzie Andrychów, w powiecie wadowickim, w gromadzie Ślemień, w powiecie żywieckim oraz w gromadzie Krzeszów, w powiecie suskim — województwa krakowskiego, stanowiący oddziały lasu: 152, 153, 154 w Leśnictwie Sułkowice Nadleśnictwa Państwowego Andrychów, oddział 1 w Leśnictwie Zakocież Nadleśnictwa Państwowego Żywiec oraz północno-zachodnią część pododdziału „a” w oddziale 85 w Leśnictwie Targoszów Nadleśnictwa Państwowego Sucha, według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych naturalnych zespołów leśnych występujących na różnorodnych siedliskach oraz w celu zachowania wychodni skalnych najwyższego wzniesienia Beskidu Małego — pod nazwą Madohora.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi

specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,

- b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnawiania lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) pozyskiwanie ściółki leśnej oraz trawy i pasanie zwierząt gospodarskich,
- e) niszczenie lub uszkodzenie skał oraz gleby i pozyskiwanie kopalin,
- f) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) zanieczyszczanie terenu i wznecanie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu i turystyką,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych lub sportowych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kocioł*

118

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 1 lutego 1960 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Sarnowo” obszar lasu o powierzchni 11,74 ha w Leśnictwie Sarnowo Nadleśnictwa Państwowego Słobity, w powiecie pasłęckim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi: północno-zachodnia część pododdziału „h” w oddziale lasu 198, oddział 199 a oraz południowo-wschodnia część pododdziału „d” w tymże oddziale, według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1952—1961. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:10.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu liściastego na grądzie ze znacznym udziałem modrzewia.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a zwłaszcza nalotów i podrostów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny, jak również dokonywanie zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody,